

H. 184, b, 12. **ĠĀṬĀDH.** im **ĠKDR.**
लोकबान्धव adj. aus der menschlichen Gesellschaft ausgestossen **ĠĀṬĀDH.** im **ĠKDR.**
लोकबिन्दुसार n. Name des letzten der 14 **Pūṛva** oder ältesten Schriften bei den **Ġaina** H. 248.
लोकभर्तृ m. Erhalter —, Ernährer des Volkes R. 2, 35, 28. 5, 36, 57.
लोकभोज् adj. Raum einnehmend **ĠAT.** Br. 7, 2, 1, 8. 5, 1, 28.
लोकभावन adj. s. u. 1. भावन 1) b) und füge noch **Bhāg.** P. 3, 14, 40. 8, 9, 27 hinzu.
लोकभाविन् adj. = लोकभावन die Menschen fördernd, den Menschen Heil bringend R. 4, 44, 17.
लोकमैय (von लोक) adj. (f. ई) 1) räumig **ĠAT.** Br. 8, 5, 2, 9. — 2) die Welten in sich enthaltend **HARIV.** 2136. 2798. **Bhāg.** P. 2, 5, 41.
लोकमातर f. Mutter der Welt **Sāh.** D. 241 (pl.). रोदसी लोकमातैरौ **Bhāg.** P. 2, 3, 5. **Lakshmi** 6, 19, 6. **AK.** 1, 1, 1, 23.
लोकमार्ग m. der allgemeine Weg, die herkömmliche Art und Weise **PAÑĀT.** ed. orn. 3, 16.
लोकंपूर्ण P. 6, 3, 70. **Vārtt.** 4. 1) adj. (f. घ्रा) die Welt erfüllend, über-allhin dringend: लोकंपूर्णैः परिमलैः परिपूरितस्य काश्मीरज्ञस्य **Bhāmi-nivilāsa** 1, 69 nach **AUFRECHT** (**HALĀJ.** Ind. u. कट्ट). — 2) f. घ्रा a) sc. इष्टका Bez. der gewöhnlichen zum Bau des Feueraltars dienenden Backsteine, die mit dem allgemeinen Spruche लोकं पूर्ण **VS.** 12, 54 aufgesetzt werden, während diejenigen, die einen eigenen Spruch haben, यन्मुमत्यः heissen, **ĠAT.** Br. 6, 1, 2, 25. 2, 3, 6. 7, 1, 1, 83. 10, 4, 2, 18. 3, 8. **TS.** 5, 2, 2, 6. — b) sc. ऋच् der Spruch लोकं पूर्ण u. s. w. (**VS.** 12, 54) **ĠAT.** Br. 9, 1, 2, 19. 10, 3, 2, 15. **TS.** 5, 5, 6, 2. **Kāṭh.** **ĠR.** 17, 1, 17. 6, 5. 7, 21.
लोकयात्रा f. das gewöhnliche Thun und Treiben, Handel und Wandel M. 9, 25. 27. **MBh.** 1, 49. 69. 3, 11296. 12, 3475. 13, 582. 2199. **HARIV.** 6811 (काकयात्रा ed. Calc.). R. 2, 109, 27. R. **GORR.** 2, 118, 27. **Kām.** **NITIS.** 4, 20. **MĀLAY.** 68, 17. **SPR.** 2310, v. l. 4661. **Kāṅvād.** 1, 3. **KATHĀS.** 6, 52. 56. 60. **Bhāg.** P. 3, 9, 20. 5, 6, 12. 20, 41. सकललोकयात्रास्तमियात् **SARVADARĠANAS.** 26, 16. तावेतौ तर्कनिर्णयौ लोकयात्रा वक्तुः **Comm.** zu **NĀJAS.** 1, 1, 1 (S. 6, Z. 2). so v. a. das tägliche Brod, Lebensunterhalt **SPR.** 2679.
लोकयात्रिक adj. **MED.** j. 83 als Erklärung von देव्यु.
लोकरत्न m. Hüter des Volkes, Fürst: लोकरत्नाधिर्ज्ञ R. 6, 86, 25.
लोकरच m. das Gerede der Welt **SPR.** 1336.
लोकलेख m. ein gewöhnlicher Brief, Alltagsbrief **Verz.** d. B. H. No. 804.
लोकलोचन n. 1) das Auge der Welt, die Sonne **ĠABDAR.** im **ĠKDR.** (m. nach **ĠKDR.** und **WILSON**). **Bhāg.** P. 3, 2, 11. — 2) pl. die Augen der Menschen **KATHĀS.** 18, 92. **SPR.** 2743.
लोकवचन n. das Gerede der Leute **PAÑĀT.** 185, 15.
लोकवत् (von लोक) adj. die Welten enthaltend **MAITRĠUP.** 6, 5, 6.
लोकवर्तन n. das Verfahren der Menschen, die Art und Weise sich zu benehmen: इत्थं प्रज्ञैव नामिह् प्रधानं लोकवर्तनम् **KATHĀS.** 64, 42.
लोकवाद m. das Gerede der Welt **AK.** 3, 4, 18, 119. **MBh.** 5, 1086. R. **GORR.** 2, 20, 6. 23, 5. **RAGH.** 14, 61. **KATHĀS.** 86, 13. **MĀRK.** P. 80, 96. 58, 65. fg. **DAĠAK.** 69, 11.
लोकवार्ता f. Gerücht **Verz.** d. Oxf. H. 239, a, 5.

लोकविकुष्ट adj. worüber Jedermann aufschreit M. 4, 176.
लोकविज्ञात adj. allgemein bekannt **PAṬ.** in Ind. St. 5, 131.
लोकविद् adj. die Welt kennend, Beiw. eines Buddha **VJURP.** 1.
लोकविद्विष्ट adj. allgemein verhasst M. 2, 57. **JĀĠN.** 1, 156. R. 2, 23, 11.
लोकविधि m. 1) Gründer der Welt **MBh.** 12, 13606. — 2) die in der Welt geltende Ordnung **Bhāg.** P. 7, 2, 37.
लोकविनायक m. pl. N. einer best. Klasse von Krankheitsdämonen **VAHNI-P.** im **ĠKDR.**
लोकविन्दु adj. Raum —, Freiheit schaffend, — gewinnend **PAÑĀT.** Br. 11, 5, 25.
लोकविद्युत adj. allgemein bekannt M. 3, 195. R. 1, 5, 6. 2, 21, 28. 98, 26. 110, 22. R. **GORR.** 2, 54, 22.
लोकविसर्ग m. die Aufhebung der Welt: °कृत् **MBh.** 12, 13606.
लोलविस्तार m. allgemeine Verbreitung **KULL.** zu M. 7, 33.
लोकवीर m. pl. sämtliche Helden der Erde **Bhāg.** P. 9, 10, 6.
लोकवृत् n. die allgemeine Sitte M. 4, 11. **ĠĀK.** 63, 17, v. l. **KUSUM.** 53, 6. 7.
लोकवृत्तात् m. der Hergang in der Welt R. 1, 8, 14. **ĠĀK.** 63, 17.
1. लोकव्यवहार m. dass. **KULL.** zu M. 9, 27.
2. लोकव्यवहार adj. allgemein gebraucht, gang und gäbe P. 1, 2, 53, **Schol.**; vgl. M. 8, 131.
लोकव्रत n. 1) die allgemein verbreitete Weise, — Art und Weise zu leben: चरन्त्यलोकव्रतम् **Bhāg.** P. 8, 3, 7. अलोकव्रतं ब्रह्मचर्यादि **Comm.** — 2) Bez. verschiedener **Sāman** Ind. St. 3, 232, a.
लोकयुति f. allgemeines Bekanntsein, allgemeine Verbreitung R. **GORR.** 1, 2, 45.
लोकसंव्यवहार m. Verkehr mit der Welt, Handel und Wandel M. 8, 131. **MĀRK.** P. 44, 26.
लोकसंमृति f. der Hergang in der Welt, Schicksal: जीवलोकस्य लोकसंमृतीः **Bhāg.** P. 3, 29, 3.
लोकसंकर m. eine Verwirrung —, ein Durcheinander in Bezug auf die Menschen, das Spielen einer falschen Rolle R. 2, 109, 6.
लोकसंतय m. der Untergang der Welt **MBh.** 5, 7208.
लोकसंयह m. 1) die aus dem Verkehr mit Menschen gewonnene Erfahrung **Verz.** d. Oxf. H. 263, a, 16. **Verz.** d. B. H. No. 804. — 2) das Gewinnen der Menschen **Bhāg.** P. 10, 78, 31. 80, 30.
लोकसैनि adj. Raum —, Freiheit schaffend **VS.** 19, 48.
लोकसात्तिक adj. von der Welt —, von Andern bezeugt und °कम् adv. vor Zeugen **MBh.** 1, 37. 3, 1207. 12, 7903. 13, 2293. R. 3, 14, 17.
लोकसान्नि 1) m. der Zeuge der Welt, der Zeuge von Allem: पावक R. 6, 101, 28. ब्रह्मन् **Verz.** d. Oxf. H. 47, a, No. 103, Z. 10. fg. — 2) adj. = लोकसात्तिक : ततो ऽत्तरोत्तरे वागासीत्सुवरा लोकसान्निषी (°सान्नि-की?) **HARIV.** 3116.
लोकसात् (von लोक) adv. in Verbindung mit कर्त्तु zum Gemeingut machen **KATHĀS.** 90, 30 (fälschlich लोक-सात्कृत getrennt).
लोकसाधक adj. Welten bildend, — schaffend: ब्रह्मविष्णुमहेशाख्या पर्याशा लोकसाधकाः **Verz.** d. Oxf. H. 9, a, No. 47, Z. 3.
लोकसामन् n. N. eines **Sāman** **LĀṬJ.** 1, 5, 10.
लोकसिद्ध adj. gewöhnlich, gemein **SARVADARĠANAS.** 3, 14.